

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/426/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615221810
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7615221810.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudcov JUDr. Evy Fetkovej a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobkyne C. G., L. X.X.B., J. Š.O. XXX, zastúpenej JUDr. Jánom Burocim, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Spišskej Novej Vsi, Za Šestnástkou 17, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/536/2015-69 z 23.6.2016

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 802,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 802,28 eur od 19.12.2014 do zaplatenia.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves súdny poplatok z návrhu vo výške 48, eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 369,58 eur na účet JUDr. Jána Burociho a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

2. Predmetom konania je uplatnenie práv žalobkyne ako spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, uzavretého so žalovaným ako stranou sporu v zmysle žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 802,28 eur s 5,05 % úrokom z omeškania zo sumy 802,28 eur od 19.12.2014 do zaplatenia. Žalobu žalobkyňa odôvodňovala tým, že so žalovaným uzavrela Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa XX.X.XXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 962,62 eur s následným poskytnutím revolvingu vo výške 1.058,76 eur. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 801,97 eur označená ako zmluvná odmena, ktorú sa zaviazala zaplatiť. Splatnosť úveru bola určená na dobu 30 mesiacov, s výškou mesačnej splátky 58,82 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru XX.X.XXXX, dátum splatnosti poslednej splátky XX.X.XXXX, periodicita splácania úveru mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 10. deň v mesiaci, RPMN úveru 68,63 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy o úvere 40,61 %, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 58,82 eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 55,37 %, úverový limit 962,62 eur, zmluvná odmena za poskytnutie úveru 897,27

eur. Žalobkyňa celkovo prijala od žalovaného sumu 2021,38 eur, pričom žalovanému uhradila 2823,66 eur. Bez právneho dôvodu žalovanému zaplatila sumu 802,28 eur, tvrdiac, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti úveru v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. Úver zo strany žalobkyne bol použitý na osobné účely. Keďže žalobkyňa uhradila žalovanému celkovo sumu vo výške 2.823,66 eur a žalovaný mal nárok len na zaplatenie istiny, predstavujúcej výšku poskytnutého úveru 2.021,38 eur, nakoľko išlo o úver bezúročný a bez poplatkov, mala za to, že jej vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 802,28 eur v zmysle ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

3. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1,3,5,6 OZ, § 54 ods. 1,2 OZ, § 3 ods. 1,2,35 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 4 ods. 1,2 písm. a/, b/, d/, j/, k/, l/ zák. č. 258/2001 Z.z., § 4 ods. 3 tohto zákona, § 39, § 100 ods. 1, § 101, § 451 ods. 1 OZ, § 153 ods. 1 a § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

4. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, formulárovou, pripravenou vopred, ktorej obsah žalobkyňa možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť nemohla. Zmluvu uzavrela žalobkyňa ako nepodnikateľka. Zmluva a jej dojednania je písaná malým nahusteným písmom, obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie s tým, že taktiež neobsahuje údaj o druhu spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy, výšku, počet a termíny splátok, celkovú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti úveru ako aj výšku, počet, termíny splátok istiny a iných poplatkov, ako aj poradie, v akom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Preto mal za to, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa v zmysle § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, keďže v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia čo spôsobuje, že spotrebiteľský úver je v zmysle § 4 ods. 3 cit. zák. bezúročný a bez poplatkov.

5. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa na základe uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere celkovo uhradila žalovanému účastníkovi 2.823,66 eur a to na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z XX.X.XXXX, následne s poskytnutým revolvingom vo výške 1.058,76 eur dňa 22.10.2010 a bolo jej vyplatených 2.021,38 eur, z čoho uhradila 2.823,66 eur, teda navyše zaplatila žalovanému 802,28 eur Na náhradu titulom bezdôvodného obohatenia súd zaviazal žalovaného žalobkyňi, keďže nárok bol uplatnený v zákonnej trojročnej lehote z dôvodu, že dňa 16.12.2015 žalobkyňa podala žalobu na súd prvej inštancie a úhrady ňou realizované v prospech žalovaného boli za obdobie od 20.12.2012 (od 39. splátky zrealizovanej dňa 20.12.2012), do úhrady poslednej splátky dňa 18.12.2014, spolu s priznaním príslušenstva odo dňa 19.12.2014 od nasledujúceho dňa po realizovaní poslednej splátky dňa 18.12.2014 s tým, že ku dňu 19.12.2014 bola sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,05 % a preto súd priznal príslušné úroky z omeškania vo výške 5,05 %.

6. V zmysle § 4 ods. 2, písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení bola žalobkyňa oslobodená od platenia súdneho poplatku zo žaloby a preto súd žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť súdny poplatok zo žaloby podľa položky 1 písm. a) citovaného zákona vo výške 48,- eur.

7. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle uvedenej špecifikácie a konkretizácie s odkazom na ust. § 149 O.s.p.

8. Žalovaný podal odvolanie proti napadnutému rozsudku v celom rozsahu v zmysle odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP, pretože konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. V podanom odvolaní konkrétne nesúhlasil s výkladom ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z.z., ktoré nie je v súlade ani s ustanoveniami Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, s tým, že

Vnútroštátne ustanovenie nie je súd oprávnený vykladať spôsobom, ktorý by presahoval úpravu, keďže by tým porušil čl. 22 Smernice, preto zmluva uzavretá medzi stranami konania obsahuje výšku splátok, termíny ich splatnosti, ako aj ich počet (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/111/2014-166). Nesúhlasil s priznaním nároku na náhradu trov právneho zastúpenia za účasť na pojednávaní dňa 29.02.2016, ako aj za vyjadrenie zo dňa 29.2.2016 s poukazom na ich neúčelnosť, keďže v rovnaký deň sa uskutočnilo aj pojednávanie vo veci. Navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, žalobe vyhovel a priznal žalovanému náhradu trov konania.

10. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukazyvala na vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania. Považovala podanie odvolania proti rozsudku zo strany žalovaného za nedôvodné s odkazom na citáciu ust. § 4 ods. 3 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z.z.. Uviedla, že v danej veci je rozsudok Krajského súdu v Prešove neaplikovateľný, vzhľadom na iný predmet konania.

11. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne nevyjadril.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len "CSP") prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1,2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 23.11.2017, o 9.30 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 5.11.2017 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a contrario.

14. Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie už v čase účinnosti Civilného sporového poriadku, pričom napadnutý rozsudok bol vydaný súdom prvej inštancie ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

15. Podľa ust. § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (t.j. 1.7.2016).

16. Podľa ust. § 470 ods. 2 prvá veta CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

17. V odvolaní žalovaný uvádza odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ h/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle ust. O.s.p. išlo o odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. b/, d/ a f/ O.s.p. v rovnakom znení.

18. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP (§ 205 ods. 2 písm. b) O.s.p., t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 221 ods. 1 O.s.p. (th.č. § 389 CSP), ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu napr. pri dokazovaní (ak pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami v tom čase účinného O.s.p.), pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch jeho činnosti, ku ktorým došlo počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Typickou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Ide napr. o nedostatok vyrozumienia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyrozumienia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a pod., neposkytnutie poučenia o povinnosti

tvrdenia alebo poučenia o dôkaznej povinnosti, aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania, aj keď pre to neboli splnené podmienky a pod. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami O.s.p., (th.č. CSP), napr. ak súd nevykonával dokazovanie na pojednávaní, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz nebol vykonaný zákonným spôsobom, účastníkovi v rozpore so zákonom nebolo poskytnuté právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali, a pod.

19. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. je daný aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, keďže ide o vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 03.12.2015 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016).

20. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

21. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

22. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP), ktoré do 1.7.2016 zodpovedali § 205 ods. 2 písm. b/, d/ a f/ O.s.p. nie sú vo veci naplnené.

23. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu ani to, aby vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli alebo nevyšli za konania najavo, aby opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, prípadne, aby v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, aby výsledok ich hodnotenia nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p. účinného v čase rozhodovania, aby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný, čím nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

24. Odvolací súd poukazuje na nedôvodnosť námietok žalovaného a v zmysle § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

25. Nakoľko sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, je námietka žalovaného o inej interpretácii § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z.z. v korelácii so Smernicou Rady č. 2008/48 z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice č. 87-102/EHS, ktorej implementácia bola vykonaná zákonom o spotrebiteľských úveroch v danom smere špekulatívna, nakoľko judikatúra súdov ustálila ochranu spotrebiteľa striktným dodržiavaním ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy ochrany spotrebiteľa, keď európsky štandard jeho ochrany bol implementovaný do slovenského právneho poriadku a preto medzinárodné zmluvy majú prednosť pred vnútroštátnou

úpravou, ak zabezpečujú väčšiu ochranu práv. Priama aplikácia Smerníc EÚ musí byť podľa názoru odvolacieho súdu posudzovaná aj v iných súvislostiach a v posudzovanom spore bolo zistené a konštatované konanie „silnejšej zmluvnej strany“ v rozpore a konštatovaná z toho dôvodu i neplatnosť zmluvy s odkazom na § 39 OZ.

26. Odvolací súd v danom spore nezistil pochybenie súdu prvej inštancie pri aplikácii ustanovení o neprijateľných zmluvných podmienkach s odkazom na ust. § 39 OZ vo vzťahu k platnosti úverovej zmluvy a právne správne posúdil spor podľa ustanovení o vzniknutom bezdôvodnom obohatení žalovaného na úkor žalobkyne.

27. K výkladu ust. § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd podotýka, že vzhľadom na zistenie, že úverová zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky, súd dospel k správne záveru, že takýto úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

28. Uvedený nedostatok nie je možné odstrániť ani odkazom na možnosť spotrebiteľa kedykoľvek počas trvania zmluvy vyžiadať si amortizačnú tabuľku, z ktorej členenie ním uhradenej splátky na istinu, úroky a ostatné poplatky je zrejmé. Aj keď splátka úveru bola síce vždy v rovnakej výške, avšak plnenie z tejto splátky bolo započítavané na úroky a istinu v rôznej výške v závislosti od intervalu úverového vzťahu, kedy k plneniu došlo. Na začiatku úverového vzťahu totiž najväčší podiel celej splátky tvoril úrok a na konci úverového vzťahu zase istina.

29. Za danej situácie spotrebiteľ v čase uzatvárania úverovej zmluvy a ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, z akých položiek a v akej výške pozostáva navýšenie úveru a hoci mal určenú povinnosť plniť splátku v dohodnutej výške, nemal možnosť oboznámiť sa pred uzavretím zmluvy, ako bude táto splátka rozčlenená, pokiaľ ide o splácanie istiny úveru, ako aj úrokov z úveru a ďalších poplatkov. Spotrebiteľ má teda splácať istinu úveru a zároveň platiť odmenu veriteľovi vo forme úrokov, avšak pred uzavretím zmluvy a ani v zmluve samotnej nemá možnosť oboznámiť sa, v akej výške bude mesačne splácať svoj dlh a v akej výške bude platiť odmenu veriteľa. Veriteľ až počas samotného splácania priradzuje plnenie na splátku istiny a na splátku odmeny bez toho, aby do toho mohol spotrebiteľ akokoľvek zasahovať. Takúto zmluvnú podmienku preto je potrebné považovať za neprijateľnú, a teda neplatnú, ako to správne uzavrel súd prvej inštancie s odkazom na ust. § 53 ods. 5 OZ s tým, že neplatnosť dohody v tejto časti spôsobuje vydanie bezdôvodného vydania v zmysle § 451 OZ. Preto súd správne rozhodol, ak uložil žalovanému vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 802,28 eur.

30. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h) Smernice, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

31. Doterajšia súdna prax v SR vykladala ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2012 Z.z. s odkazom na ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. (vnútroštátne právo SR) tak, že zmluva musí obsahovať uvedenie splátky úveru s členením na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, inak sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.

32. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam sú preto odvolacie námietky v tomto smere právne irelevantné (viď aj rozsudok SD EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia c/a Klára Bírovová).

33. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené a konaním a rozhodovaním súdu prvej inštancie v posudzovanom spore nedošlo k nesprávnym skutkovým záverom, ani nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

34. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v spojení s výrokom o náhrade trov konania, ako aj s výrokom o zaplatení súdneho poplatku ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná, a

preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že neúspešný žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže úspešná žalobkyňa má proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP následne rozhodne o výške priznaného nároku na náhradu trov odvolacieho konania, vychádzajúc z účelnosti trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 251 CSP.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerov hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).